

Forfatter: Carl Sophus Petersen, 1873-1958

Titel: Udrag fra BREV TIL: Säve, Carl FRA: Petersen, Niels Matthias (1855-08-26)

Citation: Carl Sophus Petersen, 1873-1958: "Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie", i *Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie*, Det Schuboeske Forlag, s. 84. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991716-000-shoot-idm140619158786912.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Brevvexling mellem N. M. Petersen og Carl Säve - et bidrag til skandivanismens og den nordiske filologis historie

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ligesom dit sidste brev begynder med Hammershaimb, så får mit også begynde med ham. Han var her igår, for at sige farvel, da han i dag rejser som præst til Færøerne², og meddelte mig af dit brev dit ønske at se nogle rader fra mig. Tilvisse er det en en! gammel gæld jeg er i, men det er ikke noget nyt, thi jeg vilde helst sige, som jo andre have sagt: jeg skriver aldrig breve. At jeg ikke har skrevet er en følge af mange omstændigheder: åbenbar var du forstemt og misfornøjet med tilstanden ved universitetet og forelæsningerne: af 8—900 studenter havde du kun 7—8 tilhørere. Nu, af 130000 mennesker havde jeg den gang over den danske literaturs historie — 4³. Forelæsningernes tid er forlængst forbi, s. 85 og det er en grusom tilstand, at der af professorerne kræves forelæsninger, som ingen hører. At komme ind på dette litani, var mig ubehageligt. Men overhovedet er det nordiske studium, sköndt Gislason jo også virker med¹, ingenlunde i den fremgang, som jeg havde håbet; alle ydre omstændigheder ere jo derimod. Politik sluger alt, og den fører os over til helstaten, til fællesstaten, det vil sige — til Tyskland. Det er nu den höje tid, at den skandinaviske idé atter lever op²; ellers er det forbi med os, og når Danmark bliver tysk, så er sandelig Sverige og Norge givet til pris for Moskoviterne. Ikke så? — Det kommer mig undertiden for, at jeg med kærlighed og varme har talt og skrevet om det danske og det nordiske som ett; man har svaret mig med hån og vås. Således har jeg da bestemt mig til, for dog at opfylde noget af mit livs bestemmelse, at virke ved skrifter i de få år, der endnu forundes mig, og i dem overalt at göre den rene videnskabs sag til mit formål, uden afgörende overvægt af nationaliteten. Et nyt hefte af den danske literaturs historie løber i disse dage af stabelen. Du, som véd hvad det er at frembringe en bog, kan også begribe, at hvad jeg behøvede, når jeg var træt af arbejdet, var hvile, total hvile.